Ч. 198 (11.166). Львів, вівторок 6. вересня 1927. Poczłowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік XLV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. — За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Серце.

Львів, 5. вересня 1927.

З кожним днем надходять нові відомости про великанські розміри страшної катастрофи повеней у полудневo-східній Галичині. А всі вони є лише дрібними епізодами незмірних спустошень великої частини української области і глибоких трагедій десяток тисяч населення.

Коли на основі урядових і пресових звітів можна хоч в загальному уявити собі розміри катастрофи у львівському воєвідстві, то мало що знаємо про її наслідки у станиславівському воєвідстві, на яку то область впала вся роздавлююча вага і сила непоборного елементу. Майже всі мости вздовж Підкарпаття і на Покутті зірвані. Через те всяка комунікація і сполука зі залитими місцевостями перервана і припинена. Досі ніхто не знає, що справді діється в надвірнянських і косівських горах, а про місцевости, положені над Білим Черемошем, взагалі нема навіть відірваних вісток. Розуміється, що під теперішню хвилю важко хоч би в найзагальніших обрисах уявити собі розмір шкід, кількість жертв і бездонність людського горя.

Беззахистність, горе і безмежні злидні — ось що захопило в свої цупкі обійми десятки тисяч найбіднішого населення. А все це викликує непереможне почуття **безсильности і безпомічности.** Так, безпомічність бере верх у десяток тисяч нещасливців, викинених грізним елементом зі своїх хат і осель, без одягу, без хліба, без теплої страви, окутаних безпросвітним горем.

І нічого дивного, коли придавлені недолею, ледві зберігши життя, прибиті величю і всесильністю грізного і непоборного елементу, не виявляють ініціятиви, зарадности, коли вони в першій хвилі нездатні ставити опору лихові. Одначе поза десятками тисяч нещасливців є ще міліони їх сестер і братів на Західній Україні, десятки міліонів на Радянській Україні і сотні тисяч в Америці. Поза десятками тисяч навіщених нечуваною катастрофою є ще сорокиміліоновий український нарід, близький і рідний їм в радощах і в горю.

Тепер приходить пора виявити ділом ту нашу близькість, рідність, проявити наглядно, що становимо одну народню сімю, що не дозволимо, аби ті нещасні попали в кіхті бездонної розпуки. Під теперішню пору мусить відізватися чутке українське серце, яке є найніжнішим інструментом нашого організму. Те наше серце, на добро і красу податливе, не менше чутким і відзивчивим є й на людську нужду та горе. Правда, життя є тверде, ще твердшими є його умовини під теперішню пору. Правда й те, що в таких умовинах серце дубіє, каменіє, знечулюється. Одначе горе є таке велике і безмежне, а потрясення викликане катастрофою, таке всесильне, що під його напором мусить відпасти кора задубілости з нашого серця. Весь народ мусить одностайне стати на допомогу битим недолею. А скоро тільки відізветься **серце**, тоді не буде перепон і стриму для **добра.**

Допомога скора, негайна, ведена під прапором всенародности і загальности, допомога всього українського колективу, без огляду на світоглядові чи партійні ріжниці, без огляду на кордони і навіть на континенти — ось постулят, який видвигає нинішня хвиля. Велике нещастя мусить нас обєднати в одну громаду, в одну всенародню сімю. Найдальші закутини Землі Української мусять відчути велике горе підкарпатсько-покутської частини українського народу. Поміч мусить бути велика і негайна: її розміри мусять рівнятися розмірам катастрофи, а її скорість нагальности повені. Відкрити серце відзивчиве, спочутливе, на добро податливе — це завдання великого українського колективу. Спрямувати й прибрати ту спочутливість і бажання помочи в організаційні форми, створити відповідну установу і наладити потрібний апарат для ліквідації наслідків катастрофи — це важке завдання спадає на наші кермуючі чинники.

Нові шляхи нашої кооперації.

(Кілька слів із села.)

Від Ред.: На цю тему є ще кілька статтей із кругів українських кооператорів у нашій редакційній теці. Доказ, яке зацікавлення і який живий відгук найшла порушена у нас справа перебудови української кооперації в широких кругах нашого громадянства. Тих статтей містити вже не можемо, бо в них повторяється здебільша все те, про що вже у нас писалося. Вимок робимо тільки для статті низового кооператора п. **В. Чолія** з Перегінська — саме з уваги на те, що це у нас перший голос кооператора з села. Порушена ним справа установлення постійних ревізорів при Повіт. Союзах Кооператив, які мешкали би в місці осідку П. С. К. і були залежні тільки від Ревізійного Союзу, заслуговує на спеціяльну увагу.

Ударив грім, сколотилася буря, — а по бурі гарний воздух, лекше буде віддихати. А так **важко приходиться жити по наших сільських кооперативах!** За громом покотилися грюкоти. Видно, що грім поцілив. Заговорили, байдуже, чи ті, що беруть кооперацію поважно, чи ті, що підходять до неї з легкого боку. Можемо бути лише вдячні редакції, що допустила всіх до слова. Як хто й помилявся, то добра воля стала за добре діло.

Я сам з села й беру діяльну участь від кільканацятьох літ у житті нашої кооперації. Уважаю кооперацію за суттєву конечність для згуртування, вирівнання нації — для викорінення дикого своєвільства, яким ми такі богаті.

Не буду обвинувачувати ні „гору", ні „середину", ні „низи". Ми всі в одній воді купані, всі винуваті. Апатія села, отаманщина повіту і бюрократизм центра — ось, як мені представляється наша кооперація.

Як кооперація — то **одно дерево,** з одним корінням, з одною короною. Всі вітки мають належати до одного матірнього пня. Одна кров — одна сила. Не сміє бути у нас місця на „удільні князівства". За „уділи" платимо гірко.

В розбіжности нашої „гори" і „середини" (уживаю цих термінів з огляду на назву „низів", яку витворили панове з ріжних наших централь) є велике **лихо.** Мені видається, що наші центри з „Повіт. Союзами" так люблються, як кіт із псом. Того не сміє бути. Село (чи пак ваші „низи") на тім терпить найбільше.

Велике зло нашої кооперації — **недостача карности.** З того походять найбільші гріхи. Кооперація мусить бути сильна духом, могуча єдністю, з крицевою карністю й осяяна великою ідеєю — служити народові. Чи у нас так?

Не знаю, чому Ревізійний Союз віддав частинну контролю Повітовим Союзам? Ревізійний Союз мусить **неподільно** сам виконувати контролю цілої кооперації, без посередників. Він повинен мати при кожнім Повіт. Союзі свого ревізора, який мав би право рішаючого голосу в суттєвих справах кооперації. Він (ревізор) залежний лише від Ревіз. Союзу, мав би право вглядати кождої хвилі в ціле діловодство Повіт. Союзу. Він переводив би ревізії кооператив Союзу, він приймав би зажалення на господарку управ Повіт. Союзу і кооператив, він переводив би слідства в справі зловживань. **Його осідком мусить бути місце Повіт. Союзу.** Він знатиме найкраще життя повіту, він держатиме руку на живчику цілого кооперативного життя в повіті. Він зможе **заздалегідь здержати зло,** він один компетентний кваліфікувати з надзірними радами Повіт. Союзу і кооператив урядовців.

Думаю, що отсю преважну частину нашого кооперативного життя **найлекше перевести, і то без ніяких потрясень.** Такі ревізори на своїх краєвих зїздах зможуть використовувати свій досвід і намічати шляхи, нормувати життя кооперації, розділювати пляново економічну енергію краю, використовувати природні богатства і льокальні обставини. Взагалі користь із них на місцях булаб величезна.

Отсе в першу чергу піддаю під розвагу всім тим, що несуть відповідальність за долю української кооперації.

В. Чолій.

З шкільної ділянки.

Зміни у львівській кураторії.

„Санаційний" розмах, що досі вробив уже немалі щерби у бюрократичному „стані посідання" польської народової демократії, обхоплює в останньому часі і шкільну ділянку.

Як подає польська преса, переводиться деякі зміни в територіяльному розмежуванні поодиноких кураторій. І так: білостоцька шкільна округа має бути зліквідована шляхом обєднання з варшавською шкільною кураторією. Зате з варшавської шкільної кураторії має бути відчахнена келецька округа і приділена до Кракова. Також територіяльні зміни в шкільній адміністрації наступлять на Білорусі. Майже вся білоруська територія під оглядом шкільної адміністрації буде обєднана у виленській шкільній окрузі. Ясно, що у звязку з цими територіяльними змінами прийде до далекойдучих персональних змін.

Ці останні зміни торкнуться і львівської шкільної округи. Як довідуємося з приватного джерела, в найближчому часі уступає львівський куратор д-р **Рімер** (про що вже сповіщала преса) і щось до десяти візитаторів, з яких одні підуть на емеритуру, а другі будуть перенесені на інші місця. Між іншим з львівської кураторії мають зникнути д-р Пайонк, Вонсович і ін. З наших громадян уступають ізза вислуження своїх літ і поважного віку візитатори: д-р Михайло **Коцюба** й Іван **Матіїв.** На їх місце з українців приходять: відомий учений і ... організатор наукової праці в Наук. Т-ві ім. Шевченка д-р Володимир **Левицький** та директор перемиської гімназії, автор математичних підручників Михайло **Грицак.**

Говорять теж і про уступлення дотеперішнього міністра освіти д-ра Добруцького, якого місце мав би заняти професор львівської політехніки Токарський.

Листи зі Щавниці.

Щавниця, кінець серпня 1927.

І.

На самій майже польсько-чеській державній границі, між 38° геогр. довжини і 48° ширини, 500 м. над поверхнею моря, лежить Щавниця. Окружена зі всіх сторін розкішними горами, забезпечена від вітрів, обдарована лагідним повітрям і цілющими водами, стала від давна прибіжищем не тільки для тих, що по цілорічній праці шукають відпочинку, але й для тих, що навіщені грізними недугами бажають віднискати здоровля. Природа нічого не поскупила Щавниці і винінувала її всім, чим тільки могла: чудовим положенням, підсоням і дорогоцінними водами. Положена у стіп гір Пенін на правім березі Руської ріки, в місці, де ця ріка впадає до Дунайця, перерізана гірськими потоками: Щавним, Скотницею, Сопотницею і множеством менших річок, уже з природи визначається чистотою. Прегарні парки і шпилькові ліси задержують постійно лагідний і прямо оксамітний воздух, якого шукати прийшлося би хіба в Косівщині. Богато мінеральних, як слід ще не використаних алькалічно-солоних і інших джерел ставлять Щавницю на рівні з найкращими цього роду купелевими місцевостями світа. Щавниця лічить недуги віддихових доріг, нарядів травлення і круження, мочевих доріг, крови і нервів. Задачу цю сповняють джерела „Юзефіни", „Стефана", „Магдалени", „Ванди", „Валерії", „Шимона" і „Яна". В останніх роках відкрито у Щавниці дуже богате і сильне джерело сірчане одно з найсильніших в Европі, котрим заінтересувалися навіть заграничні круги (німці). Поза цілющими джерелами є в Щавниці ще й інші лічничі середники й інституції: інститут лікарських аналіз, Рентген, кварцові й інші лямпи, заведення солиних, пливкових і спеціяльних інгаляцій, купелі „Яна" у ваннах і річні в Дунайці і Руськім потоці. На полонинах є відгороджене місце на сонішні купелі і лежарня для хорих на груди й горло. — Літники й хорі живуть у пансіонатах і віллях — будь спеціяльно на це призначених, будь у сільських хатах. Кільканацять лікарів-спеціялістів ординує підчас сезонів, котрі розпочинаються 20. травня й кінчаться 20. вересня. Для вигоди публики є тут читальня (дуже скупо заосмотрена), бібліотека (є й українські книжки), ситківковий корт, орхестра, театральна саля й інше. Місцеве населення ставиться до літників прихильно.

Одного тільки нема у Щавниці — господаря. Тільки цій обставині завдячує Щавниця свій постепенний упадок. Щавниця є власністю графа Стадніцького, котрий присвячує їй мало уваги. Не диво отже, що всі урядження в купелевім заведенню, з дуже нечисленними вимками є тепер такі, які були перед половиною століття. Через те і фреквенція гостей не перевищає числа 6—7.000 річно, але й це число є на теперішню Щавницю дуже велике, коли зважимо, що в ній є теж (по урядовій статистиці) всього 1000 кімнат призначених для гостей. На малу фреквенцію гостей впливає ще й те, що Щавниця віддалена від залізничих стацій Новий Торг і Старий Санч по 40 км. Правда, є ще близша залізнича стація, Пивнична, віддалена всього 18 км від

Щавниці, одначе дорога до Пивничної є в такім поганім стані, що не надається до колової комунікації. Чому дотепер тієї дороги не направлено і не докінчено будови гостинця, розпочатого ще за Австрії, годі збагнути. Відай тому, що при дорозі Щавниця-Пивнична є положені чотири українські громади (останні на заході): Шляхтова, Явірки, Чорна Вода і Біла Вода, у руках котрих опинилосяб богато гроша, якщо доїзд до Щавниці зі Східної Галичини й Волині переведеноб через Пивничну. Комунікацію між залізничими станціями і Щавницею повнять автобуси.

Сьогорічний сезон гостив до половини серпня 6.500 осіб. Між ними поверх 90 проц. жидів. Українців було до 200 з Галичини, Волині і Холмщини. Язвою Щавниці від найдавніших літ є жиди-халатівці. Вони немов би з розмислом старалися таку гарну місцевість, як Щ., якнайбільше занечищувати. Чи коло джерел, чи в парках, чи деінде — поводяться вони так, що всім, непривичаєним до бруду, унеможливлюють просто побут. Для них не істнують ніякі правила гігієни, ані навіть поліційні приписи.

Дійма́ючою і прикрою є в Щавниці дорожня. Пансіонат коштує 14 зол. денно, до чого треба дочислити біля 10 зол. денно на інші видатки (лікар, інгаляції і т. ін.). Цінник у ресторанах дуже високий. Так приміром — чай з румом коштує 1 зол. 65 сот. В порівнанні зі Львовом ціни є на 100 проц. вищі.

Щавниця веде й артистичне життя. Щовечора відбуваються концерти і вистави. Був тут до половини липня „Український Наддніпрянський Театр" з „Наталкою Полтавкою" і „Грицем", гарне враження залишив по собі російський балалайковий ансамбль Олександра Ропіцького. Був тут з концертом також „слинни польскі сьпевак сьвятовей слави"... наш В. Качмар. Не зробив каси, як не мають її майже всі прибуваючі сюди артисти і трупи, бо Щавниця тим відріжняється від інших польських літниськ, що люди приїзджають сюди в першій мірі лічитися, а не на розривку.

Бажаючи дати деякі вказівки українській публиці, слід замітити, що Щавниця лічить безконкуренційно всі недуги віддихових доріг. Під цим оглядом нема в Польщі другої подібної місцевости. Зате не можемо поручати Щавниці для хорих іншого роду (як прим. нарядів травлення, мочових доріг і т. ін.). Від часу подорожіння заграничних пашпортів, а також з оглядів державної валютової політики польські лікарі стараються заступити всі заграничні купелеві місця краєвими польськими. Через те і Щавниці приписують більше значіння, якби вона заслуговувала. А тому богато людей вертає зі Щавниці невдоволених, що, очевидно, приносить шкоду тільки самій Щавниці. Тому нехай їде у Щавницю лише той, хто хорий на груди і горло, кому необхідні інгаляції — а не пожалує цього. Чотири до шість тижнів побуту після вказівок лікаря приверне йому життя і здоровля.

Оче.

Поможім здвигнути дім-захист для українських письменників і журналістів у Ямній. Засвідчім ділом зрозуміння ваяної культурної праці і виявім свою вдячність українським робітникам пера! Жертви слати на адресу: Львів, Підвалє ч. 7., Земельний Банк Гіпотечний, книжечка ч. 1141.

Виборчі вислідм.

ПЕЧЕНІЖИНЩИНА.

1) **Ключів Великий:** вибрано 48 радних самих молодих націоналістів. Партія старших з начальником громади внесла протест. 2) **Березів Вижний:** вибрано 32 радних, самих націоналістів. 3) **Березів Середній:** вибрано 32 радних: націоналістів 30, сельробів 2. 4) **Баня-Березів:** вибрано 32 радних, переважно націоналістів. — На загал вибори в коломийському і печеніжинському повіті випали добре для Національного Обєднання.

КОЛОМИЙЩИНА.

1) **Трійця:** на 48 радних вибрано: націоналістів 15, сельробів 6, поляків 17, жидів 8. Внесено протест. 2) **Корнич:** вибрано 40 радних, самих націоналістів. Внесено протест. 3) **Королівка:** вибрано 24 радних: націоналістів 14, поляків 10. 4) **Гвоздець Малий:** вибрано 32 радних: націоналістів 22, хлібоїдів 10. 5) **Княждвір:** вибрано 40 радних: націоналістів 35, поляків 4, жидів 1. 6) **Вербіж Вижний:** вибрано 32 радних: націоналістів 22, хлібоїдів 10. Протест хлібоїдів не поміг нічого. 7) **Журки:** коли наказний комісар побачив, що українці побіджають, розвязав вибори ізза мнимих надужить при укладані виборчих ліст. 8) **Пилипи:** вибрано 32 радних: націоналістів 32, жид укладанні виборчих ліст. 8) **Пилипи:** вибрано 40 радних: націоналістів 30, радикалів 10, жид 1 (вірилїст).

ОТИНІЯЩИНА.

Дня 4. липня відбулися в селі **Гостові**, отинійського повіту, вибори до громадської ради. **Село це є одно з найліпше** зорганізованих у повіті, а заселене в 2/3 частях українцями й 1/3 поляками. Завдяки сильній організації явилися всі українські виборці до виборчої урни і в перших трьох колах вибрано самих свідомих українців. Виборча комісія, що складалася з самих поляків, а то Яна Маркевича, Густава Шміда, Казимира Сека (управителя школи, знаного з процесів за побої шкільної дітвори) і Н. Крука, провіривши, що з трьох кол вибрано самих українців, застановила вибори в І. колі і постаралася про внесення протесту. Воєвідство в Станиславові без переведення слідства на внесок старосства в Товмачі уневажнило вибори та зарядило на день 27. вересня нові вибори. Щоб ті вибори випали корисно для поляків пущено в рух цілий адміністраційно-політичний апарат! І так референт старосства Табенцький на короткий час по уневажненні виборів приїхав умисно до Гостова і заїхав до Казимира Сека, в котрого довший час перебував та давав раду і вказівки, як поступати при тих виборах. І от наслідки тої конференції. Хоча виборча ліста не була уневажнена і нові вибори повинні були відбутися на основі старої лісти, громадський комісар самовільно і безправно перевернув до гори ногами попередню лісту. А щоб запевнити більшість полякам у II. і I. колі, повписував самовладно до тих кол особи, які не є управнені до голосування в тих колах і які ніяких податків не платять, натомісць повикидав свідомих українців і особи собі немилі. Дальше вписав до тої виборчої лісти богато небіщиків, щоби лиш скріпити поляків, а поодиноким особам, котрі зголошувалися, хотячи це повірити, не хотів позволити вглянути в лісту, закриваючись тим, що має такий наказ з гори. Таке поступовання роздрочило всіх громадян до крайности. Вислали депутацію до старосства і воєвідства, але що з того буде, побачимо. Головно хочемо бачити, яке становище займе воєвода в Станиславові, котрий хвалиться, що з усім поступає справедливо.

Дня 13. липня н. р. відбулися вибори в селі **Молодилів**, до котрого належить присілок **Хоросно**, замешкалий самими мазурами. Завдяки роботі Стефана Соловчука, Івана Ботька і Палагни Квасюк побідоносно вийшла українська ліста. Відомий всім з якнайгіршої сторони громадський комісар Шушкевич лютився, вносив протести та робив усякі старання, щоб ті вибори повалити, що одначе йому не вдалося, бо село це добре зорганізоване і всі солідарно при виборах поступали. В селі найбільше працює молодь і от її заходом заложено дня 22. липня читальню „Просвіти". Свято це відкрив промовою адвокат з Отинії д-р Дрогомирецький, а Юрко Гаванський зі Станиславова пояснив зібраним громадянам значіння „Просвіти". Вписалося в члени 74 особи, в тім 22 жінки; заложено бібліотеку й аматорський кружок. На голову читальні вибрано Дмитра Соловчука, а на секретарку свідому громадянку Палагну Квасюк. До виділу увійшов між іншими Іван Ботюк, добрий громадський діяч.

На поміч жертвам повені.

Краєвий Комітет допомоги жертвам повені.

Страшна катастрофа повені, що навістила Підкарпаття і Покуття, до глибини потрясла нашим громадянством. Свідомість, що треба ділати скоро й енергійно, щоби хоч частинно опанувати ситуацію в навіщених страшним елементом околицях і місцевостях, заставила Краєве господарське Товариство „Сільський Господар" скликати представників наших центральних установ й організацій на нараду.

Така нарада відбулася в суботу, 3-го н. м., в кімнатах „Сільського Господаря". Взяли в ній участь представники Української Парляментарної Репрезентації (посли: С. Хруцький, Б. Козубський і С. Любарський), економічних, фінансових, культурних та професійних установ (як: Ревізійного Союзу Українських Кооператив, Центросоюзу, Маслосоюзу, Народньої Торговлі, Сільського Господаря, Земельного Банку Гіпотечного, Центробанку, „Дністра", „Землі", Народньої Гостинниці, Зорі, Союзу Селянських Спілок, Союзу Українок, „Просвіти" й інших), українських редакцій („Діла", „Свободи", „Нового Часу", „Ради", „Громадського Голосу", „Господарсько-кооперативного Часопису", „Нової Зорі"), представник Митрополичої Консисторії о. прал. Пясецький, а також деякі чільніші громадяни на основі персонального принципу.

Зібрання відкрив короткою промовою інж. М. Творидло, зясовуючи мету зібрання і представляючи розміри катастрофи. Головою зібрання вибрано проф. Д. Коренця, а секретарем М. Творидла. Після живої дискусії, в якій забирали голос о. прал. Пясецький, д-р А. Говикович, ред. Стахів, дир. М. Заячківський, дир. С. Герасимович, дир. Л. Кульчицький, ред. Ф. Федорців, ред. З. Пеленський й інші, постановлено негайно покликати до життя **Краєвий Комітет допомоги жертвам повені**, зложений з представників українських центральних установ й організацій. Такий Комітет творять присутні, вибираючи зпоміж себе **Діловий Комітет** з 12-ти осіб для ведення цілої акції. Діловий Комітет є одночасно президією Краєвого Комітету. Головою Комітету вибрано през. Володимира Децикевича, а в склад Ділового Комітету ввійшли: С. Герасимович, О. Гладишовський, Б. Козубський, Д. Коренець, д-р К. Левицький, К. Личківський, М. Матчак, Мудрик, Ю. Павликовський, о. А. Пясецький і М. Творидло.

Зібрання постановило звернутися до громадянства в краю і за кордоном та в Америці з відозвою в справі допомоги, а також внести відповідні меморіяли до міністерства публичних робіт (в справі доріг і мостів), до міністерства скарбу (в справі відписання податків), до міністерства рільництва (в справі допомоги на засіви), до міністерства публичних робіт (в справі відбудови знищених доріг) тощо.

В неділю 4. ц. м. радив Діловий Комітет, який приняв текст загальної відозви та передискутував поодинокі питання, звязані з допомогою, наслідуючи плян праці.

Перша громадянська складка жертвам повені.

На суботньому зібранні прихапцем зложено перші пожертви на допомогу жертвам повені. А саме зложили: Ф. Федорців 1 дол., Д. Коренець 1 дол., М. Творидло 5 зол., інж. Палій 5 зол., Мудрик 5 зол., Б. Козубський 10 зол., С. Любарський 10 зол., М. Заячківський 20 зол., д-р К. Левицький 20 зол., д-р А Говикович 20 зол., д-р Л. Кульчицький 20 зол., О. Пащак 20 зол., О. Гладишовський 10 зол., З. Пеленський 1 дол., д-р В. Ривюк 1 дол., С. Гевак 5 зол., Союз Селянських Спілок 50 зол.

Памятаймо: Рідна Школа — це народня фортеця, це певний захист в добі лихоліття!

Останні вісти.

СОЙМ І СЕНАТ ЗБЕРУТЬСЯ 10. ВЕРЕСНЯ.

Варшава, 4. вересня 1927.

В Друскеніках на конференції віцепрем. Бартеля з марш. Пілсудським постановлено скликати надзвичайну сесію законодатних палат на 10. вересня. В політ. колах кажуть, що надзв. сесія потреває найвище 3 тижні. Потім розвязано би сойм і сенат і розписано би нові вибори.

Є чутки, що шеф уряду заявився за розписанням виборів на перші дні березня 1928.

400 СІЛ БУЛО ЗАЛИТИХ У СТАНИСЛАВІВСЬКІМ ВОЄВІДСТВІ.

Станиславів, 4 вересня 1927.

Через суботу положення поліпшилося. Води всюди опадають. Все таки нема ще доступу до всіх місцевостей. Кільканацять сіл іще залитих. По устійненим уже справозданням залитих було підчас повені 400 сіл станиславівського воєвідства. Воєвідство одержало телеграму з м-ства закорд. справ, що в порозумінні з чехословацьким посольством у Варшаві закуплено в Чехословаччині для недоступних досі повітів Яремче і Ворохта віз вагон муки і вагон бараболь. Транспорт доставиться до прикордонної стації Ябловиця.

ПІСЛЯ ВБИВСТВА В БІЛЬШОВИЦЬКІМ ПОСОЛЬСТВІ.

Варшава, 4. вересня 1927.

Власти ствердили, що вбитий Трайкович був сином бувш. полковника російської армії, що прийшов до Польщі в 1921 р. Батько Трайковича був богатою людиною у Вильні мав дім. Два Трайковичеві брати згинули на війні проти більшовиків. Молодий Трайкович по смерти батька одідичив маєток, з якого богато віддавав на монархістичні ціли. Молодий хлопець часто говорив, що жиє лише тому, аби пімстити своїх убитих братів і батьків, які померли із нужди, в яку попали живучи під більшовиками. В мешканні пок. Трайковича переведено ревізію і забрано якісь документи. Слідство виявило, що трупа Трайковича більшовики в консуляті двічі переносили. Вбийник Трайковича, функціонар посольства, підлягає більшовицькій юрисдикції, наскільки є більшовицьким горожанином. Польський уряд може домагатися лише шляхом сатисфакції за вбивство його горожанина. В кождому разі інтервенція прокуратора і слідч. властей допустима лише за згодою закорд. посла або його заступника. Таку згоду висловив представник більшовицького посольства.

Всі українські діти до української школи! Хто минає свою рідну школу і посилає дитину до чужої школи, — той ворог своєї дитини і української нації!

НОВИНКИ.

— **Проф. Михайло Лозинський**, відомий публіцист, учений і політичний діяч, виїздить цими днями з Чехословаччини на постійний побут на Велику Україну. Два сини д-ра Лозинського, що покінчили з відзначенням політехнічні студії в Німеччині й Австрії, працюють уже на Рад. Україні при будові Дніпрельстану. Бажаємо проф. д-рові Лозинському якнайбільших успіхів на новому його терені праці.

— **За Академічний Дім.** Виділ Наук. Т-ва ім. Шевченка рішив на свойому засіданні 31. м. м. передати управу Академічним Домом у руки спеціяльного комітету в складі інж. Мудрака, д-ра Бурачинського і д-ра Крипякевича як відпоручників Н. Т. ім. Ш. і двох відпоручників Т-ва Прихильників Освіти. Таким чином відомий конфлікт за управу Акад. Дому був би зліквідований.

— **Шкільні дива.** У Селисках, бобрецького повіту, де в народній школі була до цього часу викладовою мовою — українська. Кураторія своїм розпорядком із 9. серпня змінила викладову мову на „*język państwowy i ruski (rusiński)*". Село чисто українське, не має ні одної польської дитини в школі. Є поголоски, що утраквізацію перевів невідомо яким способом, місцевий лісничий при помочі своїх „лозорців" і місцевих „хрунів". Громада зробить протест проти цього незаконного розпорядку. У сусіднім селі Гапачівці (перемишлянського повіту), де є 34 поляків у школі а 22 українців, українська мова як предмет зовсім скасована і всі заходи у цій справі лишилися безуспішні.

— **Замах на львівську цитаделю?** З 2. на 3. військова сторожа придержала після перестрілки трьох людей. Один із них був ранений в ногу. Всі три є чехи: Зожиля, Вайніг і Казіль. Кажуть, що при них найдено комуністичні книжки і брошури і щось наче пляни цитаделі. Арештовані зізнали, що перейшли нелегально кордон, бо хотіли піти до роботи до СР. С. Р., а на цитаделю пішли лише тому, бо хотіли там у корчах переночувати.

— **Бандитизм.** У селі Вудкова (Бобреччина) трьох озброєних людців (один у мундурі „плютонового"!) вдерлись до селянина Майовця і пробували розбити залізну скриню. При цьому постріляли його в живіт і руку; взяли 500 зол. і щезли.

— **Податок на безженність помагає.** Італійський уряд упевняє, що введений недавно податок на парубків має щораз кращий вплив. У третім чвертьрічі 1927 число подруж сильно збільшилося.

— **Свинська історія.** Ковбасник Новак, що просидів місяць у слідчій вязниці за свої практики із свиньми виходить небавком на волю за кавцією 50.000 зол. Одночасно в його справі і його спільників йде дальше слідство, яке виявило нові неприємні подробиці: — торговці худобою, що доставляли товар на продаж

ду Львова годували тут його сіном зміпанім із сіллю, щоби воно прибрало на вазі. Ці штучки робила спілка торговців, що мала стояти в контакті з дирекцією рівнині.

— **Шлюб веселого письменника.** У польській пресі вичитуємо лаконічну вістку про шлюб польського письменника Мазушинського, автора численних веселих оповідань. Усім відомо, що Мазушинський жонатий від кільканайцяти літ, отже жениться вдруге. Про його розвід уся преса мовчала.

— **Білети на борг.** Два варшавські театри „Новостей" і „Лилик" увялися на хитрощі: завели білети на борг, які можуть брати ріжні урядовці, товариства та інституції. Гроші стягатимуть із платні кожного 1-го. Нехай би це попробували зробити кіна з ріжними приватними людьми: деякі всю місячну платню віддали би за борги!

— **Морські птахи.** Два франц. летуни Дівон і Корбу вибрались через Атлянтик, але завернули з дороги по причині несправного апарату. Такої самої невдачі зазнали цьогож дня два англійці, що приготовились до лету з Льондону. Польські летуни приготовляються до лету з Варшави в Токіо без зупинку. Всі ці рекорди хоче завдалегідь побити американський воздушний корабель, не своєю швидкістю, а тривкістю та величиною: він матиме місце на 100 пасажирів.

— **Катастрофи.** Тайфун, який перейшов над Японією, знищив Наґасакі, Коґе і Шікоку: спричинив повінь, що залила 4000 домів. — У нім. містечку Швідбус авто переїхало 18 дітей; юрба сильно побила шофера. — У Хожові поїзд переїхав начальника тамошньої стації Юреня.

— **Негри домагаються справедливости.** У Ню-Йорку радить четвертий усеафриканський конгрес, на якому негри боронять своїх прав. Перший почин зробили вони 1900 р. у Льондоні. 20 літ минуло заки вони підготовились до першого конгресу. Аж 14 славних пунктів Вільсона спонукали провідників негрів зібрати своїх однодумців у Парижі 1919 р. У 1921 р. зїхались удруге в Льондоні, Брюсселі та Парижі одночасно, втеге 1923. р. у Лісабоні. Уже на першім негри висловили свої домагання у такім обережнім постуляті: „Особи африканського походження, що стоять на тім самім рівні розвитку, що й цивілізація, де вони живуть, домагаються тих самих прав що й інші громадяни". На теперішньому конгресі негри домагаються для своїх земляків: 1. Узяти участь в уряді. 2. Мати право купувати землю та її скарби. 3. Засідати у присяжних судах, згідно із законами даної держави. 4. Мати безплатну народню освіту, доступ до промислових і технічних професій і у вищі школи для талановитих. 5. Розвинути для добра негрів, а не самих европейців. 6. Скасувати торгівлю неграми і алькоголем між неграми. 7. Розброїти світ і припинити війну, а доки це ідеал і білі йдуть із зброєю проти негрів, нехай неграм теж дозволять узброїтись. 8. Зорганізувати торгівлю та промисл для загального добра, а не для збогачення нечисленних.

— **Ріжні рекорди.** Цими днями в Льондоні доручили лист, який пролежав у поштовій скрині 62 роки! — Німеччина потрібує нових 700.000 домів, щоби помістити мілїон родин без помешкання. — Ліндеберг усе ще продовжує свої рекорди, але вже не у воздусі, а на суходолі. Американський часопис „Попюлєр Сайенс" оголошує таких кілька нових фактів: один часопис жертвує Ліндебергові мілїон дол., якщо він згодиться відступити виключне право на... свою шлюбну фотографію. Часопис сподівається, що найти жінку це вже найменший клопіт, коли Ліндеберг дістав до цього часу 3 і пів міл. листів, між якими є кільканадцять тисяч освідчин від жінок усякого віку, вигляду та смаку. Ліндеберг дістав теж 5000 поезій у свою честь, що є доказом, як багато Америка має віршоробів; 10.000 оп. у самих марках залучених на відповідь; 14.000 пакетів з дарунками. Щоби зорієнтуватись у цьому морі паперу, Ліндеберг узяв собі секретарів. Американська преса — без румянця на обличчі — стверджує, що скількість листів, які одержав Ліндеберг є найбільшою з усіх дотеперішніх адресованих до якоїсь особи у такім короткім часі. Американці не додають, що це теж рекорд їх культурного рівня, коли Ліндеберґ є найбільшою їх „зорею".

— **Літературний куток.** Суд у Мюнхені рішатиме в найближчім часі дуже важну літературну справу, що має загальне значіння. Приятелька покійного поета Людвіґа Томи виступила із процесом проти появи книжки: „Людвіг Тома. Історія одного кохання та подружжа. Із листів і споминів." У цій книжці розведена жінка Томи хоче оголосити листи писані до неї письменником. Його приятелька, пані Ліберман, як законний виконавець усієї літер. спадщини Томи протестує проти цього видання. Оборонець пізваної заявляє, що приватні листи не належать до літературної спадщини і не підходять під постанови авторського права. Приватне листування письменника використовують після його смерти не від нині для літературних цілей. Ми з власного досвіду знаємо скільки зайвих приватних листів наших старших письменників пустили в друк наші дослідники літератури, роблячи тим письменникові і літературі медвежу прислугу. Адже не все те, що письменник пише в ділових чи буденних справах має якусь стійність і ніодин з них перевернувся би в могилі, якби знав, що ця чорна писанина стане колись жертвою літературних ґалапасів. Сучасні письменники повинні хіба на всіх приватних листах зазначувати наверху, що права цієї „літератури" ними суворо застережені.

— **Два мілїони батраків.** Центральна статистична управа СРСР перевела анкету серед селян. Із неї виходить, що скількість наємних робітників у селянхазяїнів доходить до 2.200.000 людей. З цього на Україні є їх 401 тисяч. На кожних 100 господарств випадає в СРСР 9 батраків; вони заняті головно в полі або випасом худоби.

— **Ленін з волосся.** З „Рабочої Ґазети" довідуємось, що в Інституті Леніна висить його портрет незвичайної роботи. Він зроблений вишивкою з людського волосся артистом Боруховим, що працював над цим важким твором повні три роки. Ленін незвичайно схожий. Борухов робить другий великий образ цією-ж системою „Добуття Зимової Палати". Слід признати, що ідея московського артиста наскрізь оригінальна і чималого практичного значіння. До цього часу людське волосся не надавалось до нічого, а стільки мілїонів пудів пропадає з нього дарма у стрижіїв по всьому світі!

— **Тайна Атлянтиди.** Доцент історичної географії у берлінськім універ. д-р Альберт Герман вернувся з наукової мандрівки вздовж східного побережа Тунісу, від Келібія до Зарсіс. Він відкрив біля Зарсіс цілу низку печер, в яких колись жили люди, — печер зовсім подібних до опису житла цикльопів. Це дало йому нагоду потвердити і зміцнити теорії попередних дослідників, що пробували відгадати загадку найстаршої частини Одисеї. Ця частина має бути описом дійсної подорожі. Д-р Герман дає докази, що місця описані в Гомеревій епопеї змінили свій вид уже в історичній добі, при чому нинішна оаза Удреф була значно більша, краще наводнена і творила острівець. На думку Германа саме цей острівець є Атлянтидою, містом феаків (ранішної редакції „Одисеї") — Атлянтидою, за якою шукають уже так давно вчені та про яку мріють поети.

— **Цінна знахідка.** У Сальоніках, у малій церковці Гозіос Давид, яку за турецького панування переміпили на мечет, відкрили під вапном незвичайно цінну византійську мозаїку. На ній змальовано Христа в ореолі, а довкола символічні постаті євангелистів. Малюнок, кажуть, ще з 9-го або 10-го століття.

— **Ґенії відкриті статистикою.** Америка класична країна машини і статистики. Послухайте нових матеріялів до людської мудрости зібраних не кимнебудь, а „університетською академією" в Шікаго на протязі довгих років. Є це статистика людської інтеліґенції. На один мілїон досліджених людей американські вчені найшли: одного вимкового ґенія, 24 ґеніїв без прикметника, 143 високих талантів, 2423 талантів попросту, 15.696 талановитих голов, 63.563 середньо талановитих, 162.279 трохи талановитих, 55.806 понад пересічний рівень інтеліґенції, 400.000 пересічно інтеліґентних, 55.806 нище пересічности, 162.279 мало талановитих, 63.563 обмежених, 15.696 дурнів, 2.720 ідіотів. Коли рахувати, що нас під Польщею є тільки 6 мілїонів і що загальний рівень нашої маси є навіть удвоє нищий від маси над якою робили досліди вчені з Шікаго, тоді ми повинні би мати бодай 3-ох вимкових ґеніїв і 72 ґеніїв звичайних. Якто погано, що в нас так слабо цікавляться статистичними дослідами. Нам страшенне треба бодай пів сотки ґеніїв, а досі ніхто їх не відкрив!

— **І Фош пише спомини.** Герой Франції — маршал Фош, якому Франція завдячує чималу пайку перемоги, списав свої спомини і.. жде смерти. За життя він не хоче їх видати, дарма, що йому пропонують величезні суми, якщо згодився би пустити їх у світ тепер. Фош відповів на це, що на правду ще не пора. Врештою не хоче затроювати собі решти життя бурею, яку счинила би його книжка. Ґенераліссімус Антанти упевняє, що він приготовив до друку тільки суху картину фактів.

— **Світова всячина.** Помер віденський учений Гуго Нікель, що найшов спосіб реєструвати механічно метеорольоґічні явища. — У Брюсселі комуністи зробили демонстрацію в роковини оснування Комінтерна. — Князь Аоста робить заходи при помочі Муссолінія, щоби підготовити собі мадярський престол. — Від 8—18-го ц. м. збирається у Варшаві конференція хеміків. — Є неперевірені чутки про кріваву боротьбу партизанів з червоною армією біля Петрозаводська. — Донька Льойда Джорджа відкинула пропозицію понтбрідського ліберального товариства щодо її кандидатури при найближчих парлям. виборах. — У Шікаго всі кіна зачинені наслідком страйку операторів. — На китайський корабель, що йшов під англ. прапором, напали пірати у проваллі Лінліянг Сіт Кілнг і ограбили його. — У Дрездені йдуть наради нім. культурних товариств на тему взаємин із чужиною. — За останні 2 тижні в Месопотамії вмерло від холери 250 осіб. — Фінляндський уряд рішив признати день 6-го грудня — як день проголошення незалежности — національним святом.

Дописи.

ГОРЛИЧЧИНА. (Буря з градом. — Темнота нашого народу). В полудневій части (на Лемківщині) горлицького повіту шаліла в четвер (25. 8.) пополудні велика буря з градом. Град завбільшки курячого яйця лежав місцями до другого дня. Ярина зрівнана з землею. Це причиниться до ще більшої нужди нашої вбогої Лемківщини. Найбільше потерпіла Висова, Бліхнадки, Реґетів і інші пограничні села. — У Висовій, як відомо, гарно розвивається кооператива й аматорський гурток. Вибудовано в українському стилю власну домівку і театр. Темні Лемки приписують вину нещастя... культурному рухові і кажуть, що це кара „висівської Божої Матери", що мала обявитись на горі Явір у Висовій, за представлення, які відбуваються в театр. салі. Про це „чудо" на Яворі напишемо іншим разом.

Місяць українського студента.

Комунікат ч. 4.

Багато осіб звертається до нас за інформаціями, як закладати кружки Т-ва Прихильників Освіти. Повідомляємо, що такі кружки буде можна закладати на окремих статутах, яких ще нема затверджених. Це одначе зовсім не спиняє кого вступати в члени Т-ва Прихильників Освіти. Коли в ріжних місцевостях нашої землі, по містах та селах, буде багато членів Т-ва, то потім легше буде створити кружок, а покищо можна й так вести працю в бажаному напрямі, а саме популяризувати єдине т-во допомоги українським студентам.

Комунікат ч. 5

Наслідком теперішнього нашого положення сталося так, що не всі наші студенти студіюють у львівському університеті. Вони розбрилися майже по всіх університетських містах Польщі, а також за кордоном. Створене для несення моральної і матеріяльної допомоги студентам Т-во Прихильників Освіти у Львові через те саме, що воно має свій осідок в цьому місті, не є обмежене в своїй діяльности тільки до студентів-українців львівського університету. Навпаки — його обовязком є помагати всім студентам українцям без огляду на те, в котрому університеті вони студіюють. Через те й організований тепер „Місяць Українського Студента" має на меті збірку, що створила би допомоговий фонд не тільки львівському, а українському студентству взагалі. Виділ Т-ва Прих. Освіти подає це до загального відома, щоб між українським студентством, а може й громадянством, не виринули щодо того які сумніви або непорозуміння, що тільки пошкодило би збірковій акції.

Т-во Прих. Освіти у Львові
вул. Супінського 21.

☦ Посмертні згадки.

Дня 3. серпня 1927 помер в Старім Самборі емеритований радник двора і адвокат **Лев Максимович**. Покійний родився 1849 року в селі Лаврові пов. старосамбірського в селянській родині. По укінченню народної школи скінчив ґімназію в Самборі а опісля записався на правничий виділ у Львові. По укінченню університетських студій вступив на практику до суду. Яко суддя здобув собі своєю пильністю і працею при судах в Старім Самборі, в Золочеві, в Гусятині, Римапові, Стрию і вкінці в апеляційнім суді у Львові як предсідник трибуналу і екзамінатор при судейських, адвокатських і нотаріяльних іспитах — пошану у своїх товаришів і признання своїх настанників. В часі судейської служби в Гусятині кандидував на посла до австрійського парляменту, одначе завдяки виборчим практикам австрійських властей не вибрано його послом. В 1916 році подався на емеритуру і при тій нагоді наділено його за заслуги на полі судівництва титулом радника двора. 1-го вересня 1923 року відкрив покійний адвокатську канцелярію в Старім Самборі, котру вів аж до смерти. Покійний палав великою любовю до свого народа, був членом богатьох товариств та відзначався великою побожністю. Покійник полишив ізза повисших своїх прикмет великий жаль у знакомих і смуток у рідні. Нехай рідна земля, котру так щиро любив, буде йому легкою! 433

ЦЕНТРАЛЬНА КАВАРНЯ

пл. Галицька ч. 7.

— — **Велика несподіванка, сезон.** Rendes-vous **добірної публики** — —
По цілковитім відновленню льокалю з днем 2. вересня п. р. зачинаємо **Фамілійний Дансінґ** під управою любимців П. Т. Публики В. П. Котовських. — В часі Дансінґу, буде пригривати знана нашій вибагливій Публиці оркестра jazz-band-ова під батутою знаного п. Косса. — Управа просить о численні відвідини.

ПОТРІБНИЙ *збіжевий аґент*, солідний, зі знанням кореспонденції в німецькій і українській мові. Винагорода після умови. Подання з відписами свідоцтв до адміністрації „Діла“ під „*Ceres*“. 425 1—3

ПОКІЙ для 2 панночок, *біля техніки* вул. Глубока ч. 15 1 пов. 431 1—2

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ в цілім краю звісна фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, Марійська пл. 5. Купую брилянти, золото, срібло, плачу найвисші ціни. 3 а) 18—?

ТОРГОВЕЛЬНІ курси Й. Гіршшпрунга, вул. Личаківська 34 приймають вписи на однорічний торговельний курс для молоді і 5-ти місячний для дорослих. Стенографія. Писання на машинах. Осібний курс для абітурієнтів. Наука 5. ц. м. 409 2—2

КАПЕЛЮХИ мужеські, жіночі і діточі, приймає до перерібки на найновіші форми після останніх взорів париських і віденських. Перша краєва фабрика капелюхів Рудольфа Найвельта Львів Бальонова 3. Склади: пл. Марійська 8, Казимирівська 25, Краківська 25, Городецька 72. 407 2—3

Годинники прецезійні направляє дешево продає **Юліян Домбровський-Лев Розважевський** Львів, Готель Жоржа, Академічна 2. Біжутерія, також срібло власного виробу. — Догідні умови. 110 а 9—?

ПОШУКУЮ газдині найрадше зі священичої родини до заряду домом. Зголошення: уряд парохії в Камінці Старе Село п. Камінка волоска. 422 2—2

„МАТУРА“ Львів, Пекарська 59 а. Наукові курси, ведені знаними ґімназійними професорами в новім, відповідно урядженім будинку шкільнім, вписи приймають на курси: матурально ґімназійні, семінарійні, шести і чотири клясово ґімназійні. Численні подяки. Власні научні середники і бібліотека. Проспекти даром. Вписи від 11—1, 5—7. 406 2—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

ВСІХ НАУК ЛІКАРСЬКИХ

Д-р Володимир Якович

вернув і ординує як перше **в Станиславові,**

вул. Гославського ч. 19 (біля почти).

Д-р Г. Ігель

лікар Народньої Лічниці

ординує в недугах очий

Львів, вул. Ягайлонська 20.

Лікарсько-дентистичне Заведення

д-ра Симона Раппапорта Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17/II

Пльомбування й виймання зубів без болю. Штучні зуби в каучуку і золоті на американську систему. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі. П. Т. урядовцям і студентам значна знижка. 383 4—6

Специяліст недуг легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 46.

417 **Переcвітлення Рентґеном** 2—23

L. cz. Cg. II-a 86/27/3.

В Імени Річипосполитої Польської!

Суд окружний як Гандлевий в Станиславові через с. с. о. Янака у спорі Матія Дівнича, Дмитра Ткачука і Семена Дівнича, господарів в Крехівцях до рук першого позовників через адвоката д-ра Савчака в Станиславові, проти Кооперативи з обм. порукою „Кредит“ до рук Заряду, пізваної в Станиславові вул. Собіського 28 через адвоката д-ра Партицького в Станиславові о узнанє ухвал за неважні, на підставі устної розправи, перепровадженої з обидвома сторонами рівнож узнаня пізваної, орік: І. узнаєся, що запавша ухвала на засіданню Надзірної Ради, відбутої в дни 22 мая 1927 відносячася фузії Кооперативи „Кредит“ в Станиславові з кооперативою „Повітовий Союз“ господарско-споживчих кооператив в Станиславові є неважна і правних наслідків позбавлена.

а) Узнаєся, що запавша ухвала на Загальних Зборах членів Кооперативи „Кредит“ в дни 19 червня 1927 відбутих, відносячася фузії кооперативи „Кредит“ в Станиславові з кооперативою „Повітовий Союз“ господар.-спожив. кооператив в Станиславові є неважна і правних наслідків позбавлена.

б) Узнаєся, що запавша ухвала на Загальних Зборах Кооперативи „Кредит“ в дни 19 червня 1927 відбутих, відносячася вибору о. Теодора Матейка в Оришівцях, о. Юстина Гірнака в Ямниці і Василя Долішного господаря з Колодіївки, як членів Надзірної Ради пізваної Кооперативи є неважна і правних наслідків позбавлена.

II. Пізвана Кооператива винна до 14 днів під загрозою екзекуції заплатити позовникам до рук першого позовника Матія Дівнича кошта спору в кволі 95 зол. 90 с. Причини рішення: Позаяк пізвана на І. авдієнції правіж проти неї доходячий вповні узнала, проте згідно з внеском позовників рішено вироком з узнання (§ 395 пр. ц.). О коштах рішено по гадці § 41 пр. ц. Суд окружний як ганд. Відд. Па Станиславів дня 22 серпня 1927. Вацлав Янак. Належите виготоване потверджа керовнік канцелярії Ціммерман вр. (печать судова Ш.).

—о—

У виду повисшого вироку, оголошені на день 11. IX. зглядно 18. IX. 1927 Загальні Збори кооперативи „Кредит“ є безпредметові і неважні. 432 1—2

Подяка.

Неумолима смерть забрала мені найдорощого і найлюбішого мужа Льва Максимовича в дні 3. серпня 1927 року в Старім Самборі. Отсею дорогою складаю найщирішу подяку рим.-кат. духовенству зі Старого Самбора оо. Ґротковському і Мілерови, гр.-кат. духовенству Всеч. о. ігуменови монастиря ЧСВВ. в Лаврові Онуфрієви Бурдякови, о. дек. Василеви Олексинови пароховм в Старій Соли, о. кан. Іванови Штиталеви з Тершова, о. Льву Накловичеви з Сушиці рикової та о. кат. С. Дашови зі Старого Самбора за участь і звеличання похорону. Дякую сердечно Вп. М. Сквіжинському началь. суду і д-рови Л. Арнольдови адв. зі Старого Самбора як делеґатови адв. палати в Самборі за надгробні промови і всім знакомим і побожчим парохіянам, що взяли участь в похоронах. будь зложили мені слова розради і потіхи в так великім горю. — *Марія Максимовичева* вдова, в Старім Самборі. 433

КРАЄВИЙ СКЛАД ОДЯГІВ

Лянґ і Шіммель

ЛЬВІВ, Пасаж Міколяша — поручає

Плащі жіночі
Костюми „
Футра мужеські
Свитки „
Убрання „
Куртки „
Сподні „
Реглани „

так готові як і на міру з найліпших бельських матеріялів.

П. Т. Урядникам і Учителям полекші в сплатах. 416 2—2

ГАЛИЦЬКИЙ МАГАЗИН НОВОСТЕЙ

у Львові, вул. Галицька ч. 15

має на продаж слідуючі товари:

2000	м. фланелі на шляфроки по зол.	1·50
2000	„ шевйоту на мундурки „ „	3·00
3000	„ кухонних ручників „ „	0·75
2000	„ ручників на метри „ „	1·25
2000	„ англійського полотна „ „	1·30
1500	„ брукселіни на фартушки шир. 1·40 м. „ „	5·50
1500	„ каро чисто вовняне „ „	4·00
3000	„ вельветів на шляфроки „ „	4·50
5000	„ зефіри на сорочки „ „	1·80
1500	„ пепіта вовняна на сукні „ „	2·25
1000	„ шовку на плащі „ „	6·00

Замовлення на провінцію виконується відворотною почтою. 410 2—4

ҐАЗОВЕ ЗАВЕДЕННЯ МІСЬКЕ

у Львові

повідомляє, що бажаючи зробити приступним уживання ґаву, виконує **ґазові інсталяції** до світла, кухонь, купелевих і опалових печей, а також для інших цілей

на дуже догідних умовах

Зголошення приймає і інформації кошторисові дає

Інсталяційний Відділ,

вул. Ґазова 28. Тел. 4-92 і 43.

ЛЬВІВСЬКЕ ТОВАРИСТВО АКЦІЙНЕ БРОВАРІВ

поручає

ПИВО ЕКСПОРТОВЕ ЯСНЕ

ПИВО БАВАРСЬКЕ ТЕМНЕ

ПОРТЕР-ІМПЕРІЯЛЬ

в бочках і фляшках

СКРІЗЬ ДО НАБУТТЯ!

На „СХІДНИХ ТОРГАХ“ у павільонах

„ЗАЦІШЕ“ „СЕЛЯНКА“

також у всіх буфетах.

До всіх що вчаться і образуються!!

Всілякі шкільні прилади на шкільний рік 1927/8 можна найдешевше і найкорисніше набути тільки в знаній з дешевости фірмі

С. Вайзер ЛЬВІВ Сикстуська 4 393 2—3

Як доказ подаю ціни: Рисункові бльоки з найліпшого паперу:

1	2	3	4	5	6
55 сот.	65 сот.	80 сот.	90 сот.	1·20 сот.	1·40 сот.

„ROBUR“

Союз Горішношлеських копалень в Катовицях

поручає горішношлеський вуголь І. катеґорії з глубоких копалень на паливо і до промислових цілей, також кокс і брикети. Продукція: 1/3 часть загального викопу на Горішному Шлеську. — Бюро продажі на Східну Галичину:

„СІЛЕЗІЯНА“

Вуглева Спілка з обм. порукою 423 2—6

Львів, вул. Леґіонів 1. Тел. ч. 6—98, 18—31, 20—50, 40—90.

Виставляємо на „Східних Торгах“ в Центральнім Павільоні.

За редакцію відповідає д-р Іван Німчук. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Видавничої Спілки „Діло“. Львів, Ринок ч. 10.